

EVOLUTION ONLINE

วิวัฒนาการสู่ห้วงโลก

NIGHTBERRY : เขียน

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

NightBerry.

Evolution Online วิวัฒนาการสะท้านโลก Vol. 6. -- กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2555.

304 หน้า.

1.นวนิยายแฟนตาซี. I.ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-616-254-153-7

ชื่อหนังสือ : Evolution Online วิวัฒนาการสะท้านโลก Vol. 6

ผู้เขียน : NightBerry

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : สิงหาคม 2555

จำนวน : 304 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยมิได้รับอนุญาต
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์
คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
เลขานุการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสิ่งพิมพ์
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก-ภาพปก
จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดทำนายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
ระวี ไหลทอง, สมชาย กรสวนสมบัติ, สฤณีกุล แจ่มสมบุรณ์, วิฑูร นิรันดร์, อัญชลี อธิระสินธุ์, วิรัตน์ ทิมพุดิสกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นวลพร สิทธิธนาวิธาน,
ภูษณาภรณ์ เกษเมธีการุณ
เอกราพีร์ สุขกุลพิพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบุรณ์สุข
ศรวิรรณ บุญประเสริฐ
ธนิษฐ์ ทวีวาร
ปริญญญา ชูศักดิ์
อรุณพร พาหุบุตร
นพกานต์ วงษ์คล้าย
เบญจภัทร บุญบงขรัตน์
ประพัทธ์ รัตนธำ, ภคิน พันธ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี, ศศิวิมล บุญสุภา,
ชนมณีนีศา จุลจินดา, ฐาปนันท์ ศรีธนิษฐ์
Nopp29
เบญจภัทร บุญบงขรัตน์
สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข
พรทิพย์ พวงจำปา
กุลธิดา สุธีวร
ดวงดา เทียมทัต
ณิชนันท์ วิบูลย์ศิริวงศ์
กิตติวัฒน์ นิรันดร์
ชูชัย ศิริจินดา
ปวิวัติ มัชฌาประเทศ, ยุวศรี หิรัญโน
S.S.Film Process
บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด
บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39
ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

คำนำสำนักพิมพ์

เรื่องทั้งหมดเริ่มต้นขึ้นแบบนี้ครับ ในช่วงที่ผมไล่อ่านนิยายแฟนตาซีบนโลกอินเทอร์เน็ตเกือบร้อยเรื่องเพื่อค้นหานิยายที่น่าสนใจมาตีพิมพ์ระดับวงการแฟนตาซีไทย หลังจากที่ค่อนข้างหงุดหงิดกับนิยายแฟนตาซีที่อยู่บนแผงว่าได้รับการตีพิมพ์ออกมาได้ยังไงกัน

ช่วงที่ผมอ่านมอนสเตอร์ไซล่อนออนไลน์และแฟนเจียออนไลน์อยู่ ก็มีอีโวลูชั่นออนไลน์นี้ละครับ ที่ทำให้ผมต้องสะดุดจนต้องตะลุยอ่านต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่เบื่อก่อน เพราะเรื่องนี้ค่อนข้างแตกต่างจากนิยายเรื่องอื่นบนอินเทอร์เน็ต ที่ถ้าลองอ่านไปจนถึงสักกลางเรื่องก็จะรู้แล้วว่านักเขียนเขียนเป็นหรือไม่เป็น พล็อตเรื่องเวิร์กหรือไม่เวิร์ก ส่วนภาษาได้เรื่องหรือเปล่า ผมจึงไม่รีรอที่จะติดต่อขอต้นฉบับอีโวลูชั่นออนไลน์ฉบับเต็มจาก NightBerry มาอ่านเป็นเรื่องเป็นราว

หลังจากได้อ่านอีโวลูชั่นออนไลน์จนจบ ผมก็รู้ทันทีว่า เรื่องนี้มีความพิเศษและน่าสนใจหลายอย่าง ไล่ตั้งแต่ความสมจริงของระบบเกมที่ค่อนข้างสมดุล แต่ว่า NightBerry กลับเขียนออกมาได้อย่างสนุกไม่แพ้นิยายออนไลน์เรื่องอื่นๆ ที่เน้นแฟนตาซีแบบอลังการงานสร้างสไตล์หนังฮอลลีวูด

โดยจุดเด่นที่สำคัญของเรื่องนี้ก็คือ มุกตลกและความฮาที่เล่าผ่านเมฆาพระเอกของเรื่องที่มีบุคลิกที่น่าสนใจราวกับมีชีวิตจริง เขามีนิสัยออกแนว

กวนๆ หน่อย ผสมความเป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผลและความเป็นเด็กแนวได้
อย่างลงตัว มีความคิดและปฏิภาณไหวพริบดีที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะ
หน้าได้อย่างน่าทึ่ง สมองที่วิเคราะห์และประมวลผลราวกับคอมพิวเตอร์ที่
เอาตัวรอดผ่านเหตุการณ์ร้ายๆ ได้อย่างน่าตื่นตาตื่นใจ

สำนวนภาษาที่เล่าก็สวยงามและสละสลวย มีลำดับการเล่าเรื่องที่ดี
ทำความเข้าใจได้ราบรื่น แถมมีปริศนาที่ซุกซ่อนไว้เพื่อรอการคลี่คลาย และ
ตัวละครชายกับหญิงที่มีความสัมพันธ์ที่น่ารักจนต้องร่วมลุ้นและอมยิ้มตาม
ไปด้วย

ไม่นับจำนวนยอดผู้เข้าชมล่าสุดบนเว็บที่ทะลุเจ็ดแสนวิว ความคิด
เห็นแปดพันคอมเมนต์ และแฟนพันธุ์แท้มากกว่าเก้าร้อยคน ที่การันตี
ความสนุกของนิยายเรื่องนี้ได้ดี โดยไม่ต้องอวดอ้างหรือพูดอะไรให้มากความ

และที่สำคัญ บังเอิญผมได้คุยกับ Persona ผู้เขียนมอนสเตอร์ไซล
ออนไลน์เพื่อสัมภาษณ์ออกรายการผ่านช่อง SMM TV แล้วลองถามเล่นๆ
ว่า ที่ผ่านม่านิยายบนเว็บเรื่องไหนบ้างหรือเปล่า Persona ตอบว่า
“ชอบอ่านเรื่องอีโวลูชันออนไลน์ครับ ที่พระเอกใช้หอกเป็นอาวุธ” ซึ่งความ
สนใจก็บังเอิญมาตรงกันพอดี ผมจึงมั่นใจว่าหลังจากที่สำนักพิมพ์ปล่อย
มอนสเตอร์ไซลออนไลน์และแฟนเจียออนไลน์ออกไปแล้ว ก็มีอีโวลูชัน
ออนไลน์เนี่ยล่ะครับ ที่สมควรออกมายืนเคียงข้างนิยายออนไลน์สองเรื่องแรก
ได้อย่างภาคภูมิใจ

แล้วพบกันใหม่ในอีกสองเดือนข้างหน้าครับ

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทที่ 76	ตำหนักแรกฝน หมู่บ้านตะวันฉาย	11
บทที่ 77	เจตจำนงของตะวันจันทร์รา	39
	เมฆาปะทะกุมภกรรณ	
บทที่ 78	ขึ้นส่วนกำไลชิ้นแรก	62
บทที่ 79	ขึ้นส่วนกำไลชิ้นสุดท้าย	87
บทที่ 80	บางคนเกิดมาให้เรารัก	106
	แต่ไม่ได้เกิดมาเป็นของเรา	
บทที่ 81	จักรพรรดิฟ้าปะทะอัสนีคราม	129

บทที่ 82 เมฆเคลื่อน เดือนเคียง	151
วาริร้อยเรียง อัสนีจุใจม	
บทที่ 83 คัทรูเก่ากับมิตรใหม่	176
บทที่ 84 A Happy Wanderer	198
บทที่ 85 เหตุการณ์ยิ่งซับซ้อน	220
บทที่ 86 เมืองน้อยริมทะเลสาบ	244
บทที่ 87 พญาปักษาสัมพาที่	268
ตอนพิเศษ บุปผาในแดนร้าง	291

บทที่ 76

ตำหนักแรกฝน หมู่บ้านตะวันฉาย

เมื่อหนุ่มมานับกุมภกรรณยอมตามมา เมฆาก็หยุดเดิน หันมากระซิบเบาๆ กับปลูฟี่ลึล้อยู่ครู่หนึ่ง ไม่มีใครรู้ว่าเขาสิ่งอะไร แต่ฝ่ายหลังนำลูกน้องย้อนกลับไปทางช่องเขา อึดใจเดียวก็หายลับไป ว่าที่เจ้านครมองตามแล้วก็หันไปโบกมือให้มังกรหมื่นพิษที่ฝั่งตรงข้าม มันพยักหน้ารับรู้ ออกเดินเลียบริมลำธารมุ่งหน้าไปทางน้ำตกโดยไม่ได้ข้ามมาสมทบ พร้อมกับลากสัตว์อสูรตัวมหึมาติดไปด้วยเหมือนกำลังจูงสุนัขเดินเล่น เพียงแต่ถ้าจะบอกว่าเจ้าตัวประหลาดนั้นคือสุนัข มันก็เป็นสุนัขขนาดใหญ่มีไฟฟ้ารปานข้างสองเชือกรวมกันทีเดียว

ฝ่ายผู้มาเยือนมองเจ้าบาร์บิกอนด้วยความทึ่ง โดยไม่มีใครเอะใจสักนิดเดียว ว่าอันที่จริงมันเป็นมังกรสายที่ใช้ความเร็วและเทคนิคเป็นหลัก หาใช้พวกสายพลังกายเหมือนมังกรพันธุ์แท้เผ่าอื่นๆ ไม่

ทางฝั่งนี้เมฆาออกเดินนำหน้าอีกครั้ง เคียงข้างด้วยบลูเบอร์รี่สีส้ดักที่ฮัมเพลงอย่างสบายอารมณ์ ลีลหายแก๊งสะดวงก็ฮือรืบรุ่ขึ้นไปติดตามอยู่ด้านหลัง อัสนีครามกับสองศรีพี่น้องก็เร่งฝีเท้าเข้าไปรวมกลุ่ม ทั้งหมดส่ง

เสียงคุ้ยเจ็อยแจ้วโดยไม่สนใจกลุ่มอาคันตุกะว่าจะมีใครตามมาหรือไม่

หิมะเหินจับตามองกลุ่มที่เดินนำไปข้างหน้าอยู่ชั่วอึดใจ แล้วกวาดสายตามองไปรอบด้านอย่างระแวดระวัง เมื่อหันกลับมาองฟ้าอาดูรก็พบว่าเธอกำลังมองเขาเงิบๆ อยู่ก่อนแล้ว ในดวงตาสวยซึ่งทอประกายระแวบปนฉงนใจสุดขีดเช่นกัน ทั้งคู่ยอมรับว่าตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากจะตัดสินใจ ไม่สามารถคาดเดาได้เลยว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาไม่ไหนกันแน่

อันที่จริงหากเมฆาสั่งให้ใครสักคนในพรรคพวกของเขาไปเดินปิดท้ายกลุ่มอาคันตุกะ ยังจะไม่ชวนให้ระแวงขนาดนี้

นี่อะไร? ออกปากชวนแล้วก็เดินหนีไปหน้าตาเฉย เหมือนกับแน่ใจว่ายังไงพวกเธอก็ไม่ปฏิเสธ และก็จริงดังว่าเสียด้วย เพราะเธอคงทำอะไรไม่ได้นอกจากตามพวกเขาไป ต่อให้อีกฝ่ายจะนำไปสู่กับดักสังหารก็ตาม

“พวกมันจะหลอกพาเราไปฆ่าหรือเปล่า ท่านฟ้าอาดูร” หนึ่งในสองขุนพลคำฟ้าเปรยเบาๆ

ฟ้าอาดูรเฝ้าปากครุ่นคิด “น่าจะไม่ใช่ ถ้าคิดจะลงมือกันจริงๆ ก็ไม่ต้องเสียแรงพาเราไปไหนหรอก ฆ่าหมกป่าเสียแถวนี้ก็ได้ เพราะเห็นได้ชัดว่าพื้นที่บริเวณนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกมันโดยสิ้นเชิง”

“ใช่ มันแค่ออกแรงอีกไม่กี่ทีก็พอ ไม่จำเป็นต้องทำอะไรอ้อมค้อมเลย พวกเราที่ติดกับดักเข้าเต็มรักจะเอาอะไรไปสู้ ดังนั้นการที่มันลงทุนทำอะไรแบบนี้ ให้ระวังไว้ก่อนเลยว่าเป็นแผนการบางอย่าง” หิมะเหินเห็นด้วย

“แปลก...พวกมันคิดจะทำอะไรกันแน่ อยู่ๆ ก็ชวนเราไปดูที่ซ่อนตัวของมัน ทั้งๆ ที่ใช้หลบซ่อนตัวอยู่ตั้งหกเดือนจนไม่มีใครหาพบ...สถิติหรือเปล่าจะเนี่ย” ขุนพลคำฟ้าอีกคนพิมพ์

“พวกมันอาจจะต้องการแสดงความจริงใจในการขอร่วมมือกับเรา พี่ฟ้าบอกว่ามันเคยเกริ่นเรื่องนี้กับเขาแล้ว ที่สำคัญ อย่าดูถูกมันเป็นอันขาด! สถิติหรือเปล่านะเธอ? ฮีฮี มันสถิติยิ่ง ดีเกินไปจนน่ากลัว ที่ผ่านๆ มาการเคลื่อนไหวแต่ละอย่างก็เหมือนเสียสติของมัน เราก็ได้พิสูจน์กันในภายหลังแล้วว่าล้วนผ่านการครุ่นคิดโดยรอบคอบทุกฝีก้าว เพียงแต่การกระทำของมันมักจะอยู่เหนือสามัญสำนึกของผู้คน...จำไว้ คนอย่างเมฆาไม่เคยทำอะไร

ไร้เหตุผล” ฟ้าอาตุรเตือนเสียงเครียด

สาวสวยนักรบก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมต้องแก้ต่างแทนเขาขนาดนี้ ได้แต่บอกตัวเองว่าเพื่อความไม่ประมาท ควรต้องให้ทุกคนประเมินเขาให้สูงไว้ดีกว่าประเมินต่ำเกินไป ไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับอารมณ์หงุดหงิดแปลกๆ ในหัวใจสักหน่อย...

จริงๆ นะ!

หิมะเหินถอนหายใจยาว “เอาเถอะ ไม่ว่าจะเป็นแผนการหรืออะไรก็ตาม เห็นทีพวกเราจะไม่มีทางเลือก โบราณว่าไม่เข้าถ้ำเสือก็ไม่ได้ลูกเสือ อยากรู้เหมือนกันว่าหกเดือนมานี้มันซ่อนตัวอยู่ที่ไหน ทำไมใครๆ ถึงหาไม่เจอ แล้วมันไปทำอะไรมา ทำไมถึงเก่งขึ้นขนาดนี้ ผมว่าคุ่มที่จะเสี่ยง และจำเป็นต้องเสี่ยงกันหน่อยล่ะ”

กล่าวจบก็ออกเดินติดหลังกลุ่มของเมฆาไปเป็นคนแรก ฟ้าอาตุรมองตามเขาอยู่จิตใจหนึ่ง ก่อนจะหันไปส่งสัญญาณให้คนของเธอตามไป พร้อมกับพึมพำกับตัวเองว่า

“ก็อยากรู้เหมือนกันแหละว่าคราวนี้จะมาไม่ไหน อีตาคนร่อยเล่ห์!”

เสียงเคลื่อนไหวติดตามมาของกลุ่มวังสยบฟ้า ทำให้พวกเมฆาที่เดินอยู่ด้านหน้าฉีกยิ้มให้แกกัน ความจริงทั้งหมดรู้อยู่แล้วว่าต้องเป็นแบบนี้ เหลือล่อชั้นเลิศอย่างที่ชอบตัวของพวกเขา คงไม่มีปลาใหญ่ตัวใดสามารถปฏิเสธได้ แม้จะรู้ว่าเสี่ยง แต่สถานการณ์จะบีบบังคับให้พวกมันยอมเสี่ยง

รวมถึงปลาสองตัวจากพนาผู้หลงลืมที่เดินตามมาด้านหลังสุดนั้นด้วย!

เหลือล่อแค่ชั้นเดียว หลอกปลาใหญ่สามตัวให้ตามฮุบอย่างไม่สนใจชีวิตได้ อะไรมันจะคุ่มไปกว่านี้อีกเล่า?

“เจ้าคิดจะทำอะไรกันแน่ หนุมาน” กุมภกรรณกระซิบถามเสียงเครียด ทั้งคู่เดินอยู่ท้ายขบวน ห่างจากกลุ่มมือดีของวังสยบฟ้าราวสิบกว่าก้าว

“อ้าว ก็ไปร่วมงานเลี้ยงที่บ้านเมฆาไง เจ้าก็ถามแปลก เขาชวนอยู่หยกๆ ไม่ได้ยินหรือ” บุรุษโฉมงามตอบเรียบๆ ทอดสายตาเจ้าชู้จับจ้องสาวๆ ที่เดินอยู่ข้างหน้าอย่างสบายอารมณ์

“ทั้งที่เจ้าเพิ่งประกาศว่าจะฆ่าเจ้าของบ้านนี่นะ!” เจ้าชายยักร์ตะคอก “ไม่กลัวเขาหลอกไปฆ่าหรือไง”

“อู๋ตาย” หนุมานหลบตาทำท่าสะเทือนสะท้าน...น่าถึบยั้งนัก “ตัวเองเป็นห่วงเค้าเหรอ? ว้ายๆ ดีใจจังเลย...กุมภกรรณผู้ไม่รู้ว่าเป็นศัตรูหรือสหายเป็นห่วงข้าด้วย!” ท้ายประโยคเน้นเสียงเยาะ

เจ้าชายยักร์ที่กำลังคิดจะถีบพญาลิงจอมกวนลักอึกกลับชะงัก อึ้งไปเพราะประโยคสุดท้าย

“ข้า...ข้ามิเคยเป็นศัตรูของผู้ใด แต่สภาสูงสุดแห่งพนาผู้หลงลืมกลับลอบถือว่าเผ่ายักร์ของข้าเป็นศัตรู”

“เหอะ” แม่ทัพวานรแค้นเสียงเครียดขริ้ม เลิกดีดตื้นโดยสิ้นเชิง “รู้ตัวด้วยหรือ? แล้วรู้หรือไม่ว่าสิ่งที่พวกเจ้ากำลังทำ มันจะนำมาซึ่งความล่มสลายของเผ่ายักร์ สภาที่ยังรือรังเล มิใช่เกรงพลังอำนาจของพวกเจ้าเพียงกลัวว่าหากลงมือโดยซึ่งหน้า จะก่อให้เกิดความตระหนกและสูญเสียโดยใช่เหตุ รู้หรือไม่ พวกเขากำลังเฝ้ารอโอกาส...โอกาสที่พวกเจ้าจะพลาด!”

“เฝ้ารอโอกาสนั้นหรือ อย่าพูดให้ข้าดีกว่า พวกมันไม่เคยเฝ้ารอ แต่กำลังสร้างโอกาสแบบนั้นขึ้นมาต่างหากล่ะ เพียงแต่พี่ชายผู้ชาญฉลาดของข้ามีหรือจะพลาดทำให้พวกมันใช้เป็นข้ออ้าง” กุมภกรรณจ้องหนุมานเขม็ง “ว่าแต่เจ้าพูดเหมือนจะกำลังเตือนภัยข้าเลยนะ ข้าละแปลกใจเสมอมาว่าเจ้ากำลังคิดจะทำอะไรกันแน่ ภายใต้การปกครองแบบเบ็ดเสร็จของสภา ผู้คนถูกรอบงำจนหลงลืมการคิด กลายเป็นเพียงประชาชนที่ไร้สติไร้ความสงสัย...แต่เจ้าดูเหมือนจะไม่ใช่อะไร”

“ข้าจะทำอะไรได้ นอกเหนือไปจากคำสั่งของสภาสูงสุด” แม่ทัพวานรยักไหล่

“তোহেল!” เจ้าชายยักร์ฉวยโอกาสเอาคืน “ข้าได้ยินมาว่า การส่งกำลังเข้ายึดนครมนตราเป็นข้อเสนอของเผ่าวานร ยิ่งตัวเจ้าเองนั้นแหละที่ชิงเคลื่อนไหวเข้าโจมตีโดยที่สภายังไม่อนุมัติ ทำให้พวกตาแก่ในสภาโมโหโทโสกันยกใหญ่ ดีที่เรื่องที่เจ้าทำ เพียงเกิดผลดีต่อพนาผู้หลงลืมโดยไม่มีผลเสีย มิฉะนั้นข้าว่าพวกตาแกะนั้นคงส่งเจ้าเข้าขังลืมในคุกใต้เขาไกรลาสแล้วล่ะ”

“เอ๊ะ!” พญาลิงจอมกวนทำท่าประหลาดใจแบบที่จิงใจให้รู้ว่าเสแสร้ง “ข้าก็เตรียมไปสกัดไว้ก่อนที่ราชามังกรจะย้อนกลับมาเท่านั้น อย่างนี้กว่าข้าไม่รู้ ราชามังกรใกล้ชิดสนิทสนมกับเผ่ายักษ์ แผนการต่างๆ ของเขาดำเนินการ ร่วมกับทศกัณฐ์พี่ชายเจ้า”

“อนัตตากับเผ่ามังกรเป็นผู้รับเคราะห์จากความกระหายอำนาจของ พวกตาแก่ในสภา!” กุมภกรรณคำรามเดือดดาล

“ผิดแล้ว เจ้าชายที่รัก” แม่ทัพวานรตอบกลับด้วยเสียงเย้ยหยัน “พวกเขาเป็นเพียงชั้นบันได เพื่อส่งให้พนาผู้หลงลืมรวบรวมแผ่นดินเป็น ปีกแผ่น”

“เผ่ามังกรและผู้คนล้วนมีชีวิตจิตใจ พวกเจ้ามีสิทธิ์อะไรไปบงการ ชีวิตของพวกเขา” เจ้าชายยักษ์โต้เสียงเย็น

“สิทธิ์ของผู้ฉลาดกว่าและแข็งแกร่งกว่า! เจ้าก็รู้ว่าผู้คนที่ทั้งแผ่นดิน แก่งแย่งชิงดีไม่รู้จบไม่รู้สิ้น มิสู้ให้ผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดรวบรวมแผ่นดินเป็น หนึ่งเดียว แล้วค่อยจัดระเบียบใหม่ให้โลกสงบสุข” หนุมานตอบ

“เจ้านึกว่าข้าจะเชื่อมันหรือ ว่าเจ้ายังหลงอยู่ในอุดมคติหลอกลวงนั้น” กุมภกรรณยิ้มเยาะ

“อะไรทำให้เจ้าคิดว่าข้าจะละทิ้งอุดมคติอันสมบูรณ์พร้อมนี้เล่า?” พญาวานรย้อนถามเสียงขรึม

“เสียงเรียกจากเจ้านายที่แท้จริงของเจ้าไงล่ะ!” เจ้าชายยักษ์ส่ายยิ้ม อย่างมีชัย ชี้ไปที่ต่างหุ้มฉนวนนิลเขียวบนใบหูข้างขวาของอีกฝ่าย “ข้ารู้ว่าเจ้า ได้สติ มีสัมปชัญญะ หลุดพ้นจากการครอบงำของสภาตั้งแต่ครึ่งปีก่อน”

หนุมานหันขวับมาจ้องเจ้าชายยักษ์ขมึง ดวงตาทอประกายเย็นเยียบ

“กุมภกรรณ...รู้มากเกินไปจะเป็นภัยนะ”

“แต่ข้ามิใช่ภัยสำหรับเจ้า” ยอดฝีมือแห่งเผ่ายักษ์ตอบ ปิดส่วนฮู้ดคลุม คีรีชะลง เผยให้เห็นใบหน้าที่ได้ผ้าคลุม “แม้จะยืนอยู่คนละฝ่าย แม้วันหนึ่ง อาจถึงขั้นเป็นศัตรูกัน แม้จะต่างเส้นทางและอุดมการณ์ แต่ข้าเชื่อว่าสุดท้าย เราเดินไปยังจุดหมายปลายทางแห่งเดียวกัน”

พญาลิงเพื่อกตาเบิกค้ำ ทะลึ่งจ้องมองใบหูข้างซ้ายของอีกฝ่าย เห็น

อัญมณีทรงกลมสีดำประกายดาวบนเรือนโลหะสีเงินแวววับจับตาเหมือน
ต่างหูของเขาไม่มีผิดเพี้ยน เพียงแต่เป็นอัญมณีคนละธาตุ ทำให้แม่ทัพแห่ง
เผ่าวานรได้แต่อึ้ง

เนิ่นนานยังมีอาจเอ่ยคำใด...

การโต้เถียงของสองคนร้างท้ายไม่มีผู้ได้รับรู้ เมฆากับพรรคพวกของ
เขาเดินนำไปเรื่อยๆ พาอาศัยตึกะทั้งสามฝ่ายลัดเลาะริมแม่น้ำมุ่งหน้าไปทาง
ทิศตะวันออก ไม่นานทั้งหมดก็ได้ยินเสียงน้ำตกขนาดใหญ่ไหลโกรก เส้น
ทางเลียบริมหน้าผาก็ยิ่งบีบแคบลง จนกลายเป็นเดินเรียงหน้ากระดานได้
ที่ละสองคนเท่านั้น

ฟ้าอาดูรจ้องมองเมฆาไม่วางตา เธออาศัยจังหวะที่เด็กสาวในกลุ่ม
ของเมฆาตะโกนคุยกับมังกรหมื่นพิษที่ฝั่งตรงข้าม แอบกระซิบกับหิมะเหินว่า
“พี่หิมะ... พี่ว่าถ้ามีโอกาส เราแอบหาทางขโมยหอกของเมฆาไปได้
กว่ามั๊ย”

ทั้งคู่อึ้งไว้ในหอกจันทราโลหิตฉีกกุญแจนิรันดร์กาลเก็บไว้ถึงสองชิ้น
และนั่นคือสิ่งที่พวกเขาต้องการ หาใช้ชีวิตของเมฆาไม่ หิมะเหินขมวดคิ้ว
เงยบไปอึดใจ แล้วตอบในอาการเดียวกันว่า

“ดูท่าทีไปก่อน หมอนั่นไม่เคยปล่อยหอกไว้ห่างตัว เปลอๆ การขโมย
หอกยังจะยากเย็นยิ่งกว่าการฆ่ามันแล้วชิงหอกเสียอีกนะ”

ฟ้าอาดูรนิ่งคิดแล้วพยักหน้าเห็นด้วย การที่เธอยอมเสี่ยงติดตาม
เมฆาไปถึงบ้าน เหตุผลหนึ่งก็คือเพื่อหาโอกาสที่อีกฝ่ายเปลอชิงหอกจันทรา
โลหิตนั้นแหละ ซึ่งคนเราลองได้อยู่ในบ้านของตัวเอง ย่อมมีโอกาสผ่อน
คลายลงไม่มากนักน้อย เธอเชื่อว่าเรื่องนี้ไม่ถึงกับเป็นไปได้เสียทีเดียว

เพียงไม่ถึงครึ่งชั่วโมงหลังจากออกเดินทาง เมฆาก็พาทุกคนมาหยุด
ลงตรงหน้าผาน้ำตก สายน้ำเชี่ยวกรากกัดเซาะทางเดินสายน้อยริมผนังผา
จนสอบแคบลงเรื่อยๆ กลายเป็นไม่มีทางเดินต่อไป เส้นทางขาดหายใน
ระยะห่างจากผาน้ำตกราวๆ สี่ห้าวา แต่ต่อให้ยังมีทางเดินต่อ ถึงอย่างไรก็

ไปสู่สถานที่ผาน้ำตกอยู่ดี

เห็นละอองน้ำพุ่งกระจายขึ้นสูงจนแทบจรดเมฆ ประกอบกับเสียงน้ำกระทบโขดหินดังสนั่นสะท้านสะท้อน ทำให้ผู้มาเยือนพอจะคาดเดาได้ว่า น้ำตกสายนี้ทั้งมีปริมาณน้ำมหาศาล ทั้งสูงชันและรุนแรงเพียงใด

ประกายแสงวาบ กลุ่มรัศมีสีรุ้งสาดส่องมาจากฝั่งตรงข้าม เห็นมังกรหมื่นพิษคั่นร่างเป็นมังกร ส่งเสียงคำรามลึงโลดปนอหังการ มันใช้กรงเล็บขยุ้มจับสัตว์ยักษ์ พาบินทะยานดิ่งหายลับตาลงไปได้ผาน้ำตก ผู้มาเยือนหันมาสบตากันวูบ เข้าใจกระจ่างทันทีว่าเส้นทางลับซ่อนอยู่ภายใต้ผาน้ำตกนั่นเอง แต่มองหาเท่าไรก็ไม่เห็นหนทาง ซ้ายยังเพ่งพิศเท่าไรก็ยังตระหนักในพลังอันยิ่งใหญ่ของสายน้ำกระโจนผาแห่งนี้ เชื่อว่าต่อให้เป็นระดับยอดฝีมือถ้าพลัดตกลงไปก็ไม่ใช่ว่าจะเอาตัวรอดได้อย่างปลอดภัยแน่ ไม่ทราบว่ามีเมื่อไม่มีปีกบินเหมือนเจ้ามังกรหมื่นพิษแล้วจะลงไปด้วยวิธีใด ฝ่ายอาคันตุกะจึงพากันนั่งเฝ้าบรอดูว่าเจ้าของบ้านจะทำอย่างไรต่อไป

เมฆาหันกลับมาเฝ้าให้อาคันตุกะทั้งหลาย แต่แล้วเขากลับชะงักเหม่อมองอะไรบางอย่างจนตาลอย ด้วยความสงสัยคนอื่นๆ จึงหันไปมองบ้าง และพากันอึ้งเหมือนเมฆาไม่มีผิด

เห็นบุรุษหล่อเหลาปานเทพยดาผู้หนึ่งยืนอยู่ข้างกายแม่ทัพวานร หากดูจากเครื่องแต่งกายคนก็ผู้นั้นก็คือกุมภกรรณ เจ้าชายแห่งเผ่ายักษ์นั่นเอง เพียงแต่เมื่อเปิดชุดคลุมศีรษะออก เขาดูสดใสกระจ่างตา คล้ายเปลี่ยนเป็นคนละคนกับบุรุษชุดดำผู้ลึกลับคนเดิม หน้าซำไบหน้าที่หล่อเหลางดงามไม่แพ้หนุ่มมานั้นทำให้ผู้คนตะลึงได้จริงๆ

ไบหน้านั้นคมลึกราวกับสลักขึ้นจากคมหอก ผิวสีครามจนเกือบเป็นเขียว ดวงตาสีเขียวเข้มจนเกือบดำเปล่งประกายเที่ยงธรรม ประกอบกับรอยสักกลดลายเกี่ยวกระหวัดรัดพันที่เริ่มจากเหนือคิ้ว เลื้อยยาวลงมาถึงใต้ดวงตาขวา รอบปากเป็นรอยปานรูปเขี้ยวแบบยักษ์ที่เห็นในหนังจักรๆ วงศ์ๆ เพียงแต่คมชัด อ่อนช้อยและงดงามกว่า เรือนผมสีเดียวกับดวงตาทึบหยัก สะบัดระรอบไบหน้า กลายเป็นกรอบให้ไบหน้าอ่อนเยาว์ดูเด่นล้ำขึ้นไปอีก ใต้ใบหูซ้ายที่ถูกกลุ่มผมสีเขียวเข้มเกือบดำคลุมจนมิด มีต่างหูสีเงินห้อย

ยาวลงมาจนเกือบถึงช่วงขา ปลาย่างหุเป็นจี๋อ้อมนิรูปทรงกลมทอแสงสี
ดำประกายดาวเจิดจรัส ยิ่งขับเน้นให้รูปลักษณ์ของเจ้าชายยักร์เปี่ยมล้นไป
ด้วยมนตร์สะกดอันลึลับ

“อ้าว เปิดหน้าแล้วหรอ นึกว่าขี้เหร่จนไม่กล้าโชว์ซะอีก” เมฆาแซะยิ้มๆ
แต่ดวงตาทอประกายลึกซึ้งจับจ้องต่างหูสีดำแวบหนึ่ง

“จะเข้าบ้านคนอื่นเขา ปิดหน้าปิดตามันเสียมารยาท” กุมภกรรณตอบ
แบบไม่บ่งบอกอารมณ์

“ข้าว่าท่านสองคนไปเป็นดาราท่าจะรุ่งกว่านะ” เมฆารำพึงเบาๆ แล้ว
เลิกสนใจ หันไปกระซิบสั่งเซเวนสองสามคำ

เจ้าแวนสะดวงซื่อพยักหน้า เรียกอิเลฟเว่นเข้ามา เจ้าหุ่นยนต์ตัวน้อย
ร้องก๊วก๊ว ผละออกจากอ้อมกอดของวาซาบิ ลอยลิวไปหาเจ้านายของมัน
อย่างร่าเริง

กุนเชื่อนักประดิษฐ์สะบัดนิ้ว ระดมป้อนคำสั่งบนแป้นพิมพ์อย่างรวดเร็ว
สิ้นเสียงตึกตักราวข้าวตอกแตก เจ้าหุ่นน้อยก็ส่งเสียงร้องก๊วก๊วเหี้ยม
ตามมาด้วยเสียงครี๊ดเสียดหู ได้ยินชัดเจนแม้ในเสียงครื้นครั่นสนั่นโลกของ
สายน้ำตก

ผนังผาด้านซ้ายมือพลันเปิดออกเป็นรูกลมๆ ในระดับสูงสองฟุต
จากพื้น ต่อจากนั้นท่อสีเงินขนาดเท่าท่อประปาที่ใช้ในบ้านก็พุ่งออกมา ท่อสี
เงินยืดยาวออกไปสู่แม่น้ำ เห็นได้ชัดว่ามันถูกบังคับและควบคุมด้วยกลไก
หรือพลังงานอันทรงอำนาจบางอย่าง จึงพุ่งออกไปตรงเหวในแนวราบ
ขนานกับพื้น ไม่ร่วงตามแรงดึงดูดของโลกแม้แต่หน่อย

พร้อมกับที่ท่อสีเงินเส้นนั้นยืดออกจากผนังผา ในแม่น้ำที่เชี่ยวกราก
ก็มีท่อแบบเดียวกันห้าเส้น ค่อยๆ โผล่พ้นผิวน้ำขึ้นมาเรียงเป็นแถวเดียว
ตามแนวท่อเส้นแรก กลายเป็นเสาห้าต้นที่ตั้งจากรองรับท่อเส้นแรกพอดี

เสียงแกรกๆ เบาๆ ติดต่อกันเป็นจังหวะ ท่อสีเงินเชื่อมต่อกับเสาทั้ง
ห้าต้น กลายเป็นราวท่อยาวลึบกว่าวาพาดขวางน้ำตก ที่ประหลาดก็คือเสาเล็กๆ
เพียงห้าต้น กลับไม่ได้สะท้อนต่อพลังอันรุนแรงของสายน้ำแม้แต่นิดเดียว

จากนั้นโครงสร้างทั้งหมดเรืองแสงวาบ ทั้งยังลั่นเบาๆ จนแทบลั่นผัสน

ไม่ได้ อึดใจต่อมาตรงราวท่อบริเวณที่เชื่อมต่อกับเสาสี่เงินทั้งห้าเส้น พลันเปิดเป็นช่องที่ด้านหน้า ท่อโลหะขนาดเดียวกันถูกยึงออกมาจากช่องเปิดทั้งห้า พุ่งโค้งยืดยาวลงไปจนกลายเป็นเส้นทางที่สร้างจากท่อโลหะห้าเส้น ส่วนปลายของท่อหายลับเข้าไปในผ้าน้ำตกเบื้องล่าง พร้อมกับที่ราวท่อด้านบนเปิดเป็นช่องแบบเดียวกัน แต่ยิงแผ่นโลหะสี่เงินรูปวงกลมที่แบนราบออกมา แผ่นโลหะเล็กๆ นั้นหมุนวนอย่างรวดเร็วพร้อมกับขยายขนาดไปด้วย

เมื่อแผ่นโลหะแบนราบนั้นหยุดหมุน มันก็กลายเป็นแผ่นโลหะรูปวงกลมที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณสองฟุต เหมือนจานทรงเรียบแบนขนาดใหญ่ ลอยนิ่งอยู่เหนือราวท่อสี่เงินตรงจุดที่เชื่อมต่อกับเสา

ถึงตอนนี้เงาร่างห้าสายตวาดเสียงร่าเริง ทอยยลยตัวขึ้นแล้ววิ่งไปตามราวท่ออย่างชำนาญ เงาร่างสายแรกที่เป็นเด็กสาววิ่งไปหยุดยืนอยู่บนจานโลหะสี่เงินชั้นแรกที่อยู่ไกลที่สุด ถัดมาเป็นบลูเบอร์รี่ชีสเค้ก ตามด้วยวาซาบิ เลย์ และเทสโต้ยืนอยู่บนจานสุดท้ายที่ใกล้ฝั่งที่สุด

ทันทีที่เหยียบลงบนแผ่นจานโลหะ คนบนแผ่นจานโลหะกระที่บเท้าเบาๆ ครั้งหนึ่ง แผ่นจานโลหะก็เคลื่อนที่พุ่งลวไปตามรางท่อที่ทอดยาวลงไปใต้ผ้าน้ำตก พวกคนทั้งห้าหายลับไปในพริบตาเดียว

เมื่อคนทั้งห้าลับตา ช่องเปิดด้านบนแต่ละจุดก็มีแผ่นจานโลหะออกมาคอยทำอีกห้าแผ่น กลุ่มผู้มาเยือนอุทานอย่างสุดทึ้ง แต่ก็ลอบกลืนน้ำลายอย่างฝืดคอ ไอ้พาหนะพิสดารนั้นมันอะไรกัน เกิดทำหลุดออกจากแผ่นจานโลหะ มีร่วงลงไปแหลกเหลวอยู่ใต้น้ำตกหรือ?

เมฆาหันมามองกลุ่มอาคันตุกะ อธิบายยื้มๆ ว่า

“ขึ้นไปบนจานแหวกวารีนั้น กระที่บเบาๆ ทีหนึ่ง แล้วมันจะพาพวกคุณลงไปที่ปากทางเข้าบ้านอย่างปลอดภัย เอ้า ไม่ต้องหน้าซีดขนาดนั้น มันปลอดภัยน่า ผมรับรองว่ายังไม่เคยมีใครตายเพราะการเดินทางแบบนี้เลย”

“แม้จะมีไอ้ที่ร่วงลงไปใส่แตกบ้างก็ตาม”

เซเวนพึมพำเบาๆ ให้กำลังใจกลุ่มอาคันตุกะ แต่ดูท่าจะไม่มีใครสนใจขึ้นเลย วารีพิสุทธิ์หัวเราะคิกคัก ก่อนจะทะยานวิ่งไปตามราวท่อเป็นคนแรก

ฟ้าอาดูรสบตาหิมะเหินอย่างเคร่งเครียด เมื่อหิมะเหินพยักหน้า เธอ

ก็ตัดสินใจปรับแผน หันไปสั่งให้สองขุนพลคำฟ้านำมือดีที่เหลือกลับไป
สมทบกับกองกำลังด้านนอก โดยไม่ยอมให้ใครร่วมทางไปด้วยอีกนอกจาก
เธอกับหิมะเหิน

เมฆาผิวปากหิวเป็นเชิงล้อเลียน เรียกดวงตาคมดุของนักรบสาว
แห่งวังสยบฟ้าให้หันมามองอย่างเขม่น เขารู้ทันว่าเมื่อเห็นทางเข้าอันลึกลับ
เกินคาดหมายและพอจะเดาเส้นทางต่อไปได้ ฟ้าอาดูรจึงเปลี่ยนใจไม่นำกอง
กำลังเข้าไป เพราะหากจะต้องติดกับดักหรือถูกลวงไปสังหาร เธอกับหิมะ
เหินเพียงสองคนย่อมมีโอกาสหนีเอาตัวรอดได้ง่ายกว่าคนจำนวนมากเกินไป
และหากจะเกิดความเสียหายใดๆ ขึ้น ก็ให้มันเสียหายแค่พวกเธอสองคน ดี
กว่าเสียหายทั้งกองทัพ

ฟ้าอาดูรกับหิมะเหินฉลาดล้ำสมตำแหน่งผู้นำระดับสูง แต่ทั้งคู่มิได้
ตระหนักว่า คนยิ่งฉลาดยิ่งคิดมาก ยิ่งฉลาดยิ่งระแวงระวัง และมีบางคนที่
สามารถนำจุดนี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ พวกเธอไม่ได้รู้ตัวเลยว่าความ
ระแวงระวังที่พึงมี นำพวกเธอทั้งคู่เข้าไปติดกับดักของเมฆาเข้าเต็มเปา!

“เฮ้อ คนเรานะ ตัวเองคิดไม่ดี ก็เลยนึกว่าคนอื่นจะต้องคิดไม่ดีไปด้วย”
หนุ่มแว่นพูดลอยๆ โดยไม่สนใจดวงตาสวยดุที่ตัวตมองอย่างขุ่นเคือง

กุนซื่อสะตวกซื่อเบะปากเยาะนิตๆ แล้วลอยตัวขึ้น วิ่งไปตามราวท่อ
สีเงิน ทิ้งตัวลงบนจานร่อนแผ่นถัดจากวารีพิสุทธ้อย่างสงบ ทั้งคู่ยังไม่ได้สั่ง
ให้จานแหวกวารีเคลื่อนไหวเพราะต้องการไปพร้อมอาคันตุกะตามมารยาท
เจ้าบ้านที่ดี หิมะเหินหันมามองฟ้าอาดูรเป็นเชิงปราม ก่อนจะขยับร่างวบ
ทะยานพลั่วไปยืนอยู่บนจานร่อนแผ่นที่สาม

ฟ้าอาดูรถอนหายใจอย่างหนักอกแล้วกักฟันพุงไปตามราวท่อ ขึ้นไป
ยืนบนจานร่อนเป็นคนที่สี่ อัสนีครามมองเมฆา หันไปมองอาคันตุกะต่างเผ่า
พันธุ์สองคนที่เหลือ ก่อนจะยิ้มอย่างมีเลศนัย ส่งตัวเองขึ้นไปยืนบนจาน
ร่อนเป็นคนที่ห้า

เมื่อจานร่อนชุดที่สองลั่นหายไปตามราง คนของวังสยบฟ้าก็ล่าถอย
กลับไปในเส้นทางขามา ทั้งบุรุษสามคนที่เกี่ยวพันกันด้วยความลับบางอย่างไว้

เมฆาเปิดฉากล่อหลอหลอนมาน แม่ทัพพม่าวานรผู้เกรียงไกร
หึงหวงเดือดกับกุ่มภกรรณ เจ้าชายแห่งพ่ายักษ์ผู้สูงศักดิ์
เพื่อช่วงชิงไอเทมภารกิจที่สมควรเป็นของเธอ
จักรพรรดิฟ้าผู้ป่าเถื่อนปะทะสุดยอดฝีมือลำดับสาม
เจ้าของกระบวนท่าที่รวดเร็วในแดนดิน
ร่วมเอาใจช่วยฟ้าอาตุรผู้ตกหลุมรักอย่างอ่อนหวานและสับสน
ที่แท้พิศที่เธอมาช้า หรือแค่โชคชะตาไม่เป็นใจ?
หึงเมฆายังต้องพัวพันกับสุดยอดฝีมือธาตุดินผู้ลึกลับนาม "ตาก้า"
ที่ไม่ได้มาร้องเพลงหรือเตะฟุตบอล แต่มาร่วมบ้วนขนิษฐกล่อมทลายกันเป็นแถบๆ
หากยังจำการพจญภัยแบบโหด มั่นส์ ฮ่า สไตส์เมฆาได้
เมื่อบวบทาก้าเข้าไปอีกคน บอกได้คำเดียวว่า บรรลือคุณสองจริง!
การ์ตูนคุณภาพด้วยยอดผู้อ่านกว่า 1,188,415 ครั้ง
ความคิดเห็น 11,219 คอมเมนต์
และแฟนพันธุ์แท้กว่า 1,536 คน

B1948 / นวนิยายแฟนตาซี / www.smmh.co.th

ออกแบบปก/ภาพปก : Nopp29

SIAM INTER
Multimedia

ราคา 200 บาท

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ในเครือบริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 ลูกค้าสัมพันธ์ โทร. 0-2693-0904

ISBN 978-616-254-153-7

9 786162 541537

03-04-00841-100

0 304008 411005